

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.043/2022/7.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Vincze Gyula ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Őri Adrienn ügyvéd (címe)

A per tárgya:

Kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 14.M.70.292/2020/52.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 14.M.70.292/2020/53.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperes keresetét elutasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 635 000 (hatszázharmincötezer) forint perköltséget.

A le nem rótt 1 633 200 (egymillió-hatszázharmincháromezer-kettőszáz) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

A 469 604 (négy-százhatvankilencezer-hatszáz-négy) forint állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2012. szeptember 7-től állt munkaviszonyban az alperesnél tehergépkocsivezető-kamion sofőr munkakörben. 2013. október 5-én – szombaton – nyers, sózott marhabőrt szállított Olaszországba. Még ezen a napon a célállomáshoz közeli kamionparkolóban megkezdte a pihenőidejét, és az éjszakát a kamion fülkéjében töltötte. Ez idő alatt bal lábszárán megmarta egy rovar, amit október 6-án, vasárnap reggel észlelt. A friss seb piros volt. A felperes fertőtlenítette a sebet és környékét, majd leragasztotta, de az másnapra már majdnem duplájára duzzadt. Ebben az állapotban indult tovább, majd a célállomáson lerakodott. A felperes közérzete fokozatosan romlott, de a fuvarfeladatot ennek ellenére a következő héten is teljesítette.

[2] A munkáltató a rendszeres csütörtöki telefonhívások alkalmával kapcsolatba lépett a felperessel, aki tájékoztatta őt a rossz egészségi állapotáról. Az alperes javasolta neki, hogy keressen fel egészségügyi intézményt, de ő úgy döntött, hogy nem vesz igénybe külföldön ellátást, inkább hazautazik.

[3] Október 12-én az osztrák-német határon lévő váltáshelyen a (perben nem álló cég neve) munkavállalóival együtt indult Magyarországra, de ekkor már olyan rossz állapotban volt, hogy az autójából ki kellett segíteni. Az alperes törvényes képviselője a hazaút során is tartotta a kapcsolatot a felperessel, azt követően pedig, hogy a felperes már kommunikálni nem volt képes, útítársával és azt tanácsolta neki, hogy vegye igénybe az útközben elérhető bármelyik egészségügyi intézményt, de a felperes ezt elutasította.

[4] A felperes 2013. október 12-én útítársaival együtt érkezett (város neve)-re, ekkor már súlyos, életveszélyes, septicus állapotban volt, bal alsó végtagján a lábszár elülső felszínén 2 tenyérnyi területen bőrpír, annak középső részén szövetelhalás, a comb felső részén nyirokér gyulladás volt látható, a lábfeje duzzadt, és nyomásérzékeny volt, a vesefunkciója beszűkült. A felperesen bal alsó végtagi műtétet, majd később újabb sebkimetszéseket végeztek, a műtét során a bőr alatti szövetek és a felületes izompólya heveny bakteriális gyulladását találták. A műtét során vett mikrobiológiai tenyésztésre küldött minta azt igazolta, hogy a felperes szervezetében *Enterobacter cloacae* és *Streptococcus pyogenes* baktérium volt, ezenkívül ESBL pozitivitást is rögzítettek.

[5] A felperest 2013. október 21-ig intenzív osztályon, majd október 30-ig általános sebészetten kezelték, ezt követően nyolc hónapig táppénzes állományban volt. Ennek ideje alatt fokozatosan csökkenő – kb. négy hónapig 2-3 óra, ezt követően napi 1-2 óra – időtartamban gondozó, illetve háztartási munka elvégzésében kisegítő igénybevételére szorult. Állapota nem tekinthető gyógyultnak, de kialakult, végleges, az idő előrehaladtával állapotrosszabbodása nem zárható ki.

[6] A felperes az alperesnél fennállt munkaviszonyának megszüntetését követően másik munkáltatónál helyezkedett el, tehergépkocsi, illetve kamionvezetői munkakörben, külföldre is végezte fuvarozást.

Kereset és ellenkérelem a megelőző eljárásban

[7] A felperes keresetében a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdése alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 25 000 forint dologi kár, 180 000 forint ápolási költség, 1 600 000 forint jövedelempótló kártérítés, továbbá 5 000 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy ponyvás teherautóval szállította a nyers, sózott marhabőrt, a szállításra vonatkozó Európai Unió szabályokat a munkáltató nem tartotta meg, és a szállítmány alkalmas volt arra, hogy a rovarokat vonzza. A munkáltató nem biztosította a biztonságos munkavégzés feltételeit, a gépjármű megfelelő tisztításáról, fertőtlenítéséről nem gondoskodott. A baleset következtében az egészségi állapotában, életvitelében, anyagi helyzetében jelentős romlás alakult ki. Hivatkozott arra is, hogy az egészségbiztosítási pénztár a munkáltató által kiállított munkabaleseti jegyzőkönyvet alapul véve a balesetet üzemi balesetnek ismerte el, amely alátámasztja azt, hogy az alperes ellenőrzési körén belül történt a károkozó cselekmény.

[8] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Érvelése szerint a rovarcsípés nem volt összefüggésben a munkaviszonnyal, mert az a felperes pihenőidejében történt. A munkáltató számára az adott esemény elháríthatatlan volt,

lehetetlen annak elkerülése. Állította, hogy a nyers marhabőr nem minősül veszélyes árunak, nem szükséges speciális szabályok betartása, a tisztítási kötelezettségének pedig a szállítmánytól függetlenül mindig eleget tett. Előadta, hogy a felperessel – miután értesült az állapotáról – felvette a kapcsolatot, a hazaútig kommunikált vele, illetve útitársaival, és folyamatosan arra hívta fel, hogy forduljon orvoshoz, de a felperes ezt megtagadta.

A megelőző eljárásban az első- és másodfokú bíróság határozata

[9] A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a – 48. számú kiegészítő ítéletével kiegészített – 1.M.531/2016/41 számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte a felperest 60000 forint perköltség viselésére, valamint rendelkezett az állam által előlegezett költség és az eljárási illeték viseléséről.

[10] Az Mt. 166.§ (1) bekezdésére figyelemmel a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény és a szakértő meghallgatása alapján megállapította, hogy a felperes szervezetébe bejutott fertőzést rovarcsípés is okozhatta, a kár a munkaviszonyával összefüggésben következett be, mivel a munkaköri feladataiból adódóan kellett a felperesnek pihenőidejét kivennie, és nem hagyhatta el a munkaeszközül is szolgáló kamiont. Álláspontja szerint a káresemény a munkáltató ellenőrzési körén kívül történt. Az alperesnek nem volt ráhatása az adott eseményre, a rovar csípésével és az ebből kialakult fertőzéssel nem kellett számolnia, nem volt elvárható az alperestől, hogy ennek a körülménynek a bekövetkeztét elkerülje. Nem nyert bizonyítást az, hogy a munkáltató a nyersbőr szállításának szabályait megsértette volna, illetve, hogy ne tett volna eleget a biztonságos munkavégzés feltételeinek.

[11] A felperes fellebbezése folytán eljáró Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.364/2019/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és kötelezte a felperest 190 500 forint másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy a le nem rótt 544 400 forint eljárási illetéket az állam viseli. Kifejtette, hogy nem volt kötelezettsége a munkáltatónak, hogy a kár megelőzése érdekében őrzött szálláshelyet biztosítson a felperesnek, illetve, hogy a kamionfülkét kórokozó elleni védelemmel lássa el. Megállapította, hogy a sózott, nyers marhabőr szállítására nem tartozik az ADR (veszélyes áruk nemzetközi közúti szállításáról szóló európai megállapodás) hatálya alá. Nem látta egyértelműen megállapíthatónak, hogy a fertőzést okozó baktérium pontosan milyen körülmények között került a felperes szervezetébe, mivel az a szakvélemény szerint nemcsak a felszíni hámréteg sérülése esetén, hanem később is bejuthatott oda. Nem találta megalapozottnak azt az állítást, hogy okozati összefüggés állt volna fenn a rovarcsípés és a felperes megbetegedése között. Kifejtette továbbá, hogy ha az okozati összefüggés megállapítható is lenne, abban az esetben sem tartozna az adott cselekmény a munkáltató ellenőrzési körébe, így az alperes az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja alapján mentesül a kártérítési felelősség alól. Rámutatott arra, hogy az a körülmény, hogy a megyei kormányhivatal határozatával üzemi balesetnek ismerte el az adott esetet, nem alapozza meg a munkáltató munkajogi kártérítési felelősségét, ez alapján csupán társadalombiztosítási eljárásra vált jogosulttá a munkavállaló.

Felülvizsgálati kérelem és a Kúria döntése a jogerős ítélettel kapcsolatban

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria Mfv.X.10.043/2020/8. számú végzésével a Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.364/2019/4. számú ítéletét a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.531/2016/48. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 1.M.531/2016/41. számú ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a Szolnoki Törvényszéket, mint elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A peres felek felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét személyenként 60 000 forint + 16 200 forint áfa-ban, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket 680 500 forintban állapította meg. Rámutatott, hogy a munkáltatónak a munkavállalója egészségügyi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelőssége egyes kérdéseiről szóló 1/2018. (VI. 25.) KMK véleményben már kifejtette, a munkáltató kártérítési felelőssége a munkavállalója egészségkárosodása miatt keletkezett károkért akkor áll fenn, ha az a munkaviszonnyal összefügg. A munkavállaló bizonyítja a munkaviszony fennállását, a kárát, továbbá a kárnak a munkaviszonnyal való okozati összefüggését is. A munkaviszonnyal való összefüggés akkor állapítható meg, ha a felek között munkaviszony áll vagy állt fenn és a munkavállalót ért kár valamilyen formában összefüggésben áll a jogviszonnyal. Mivel az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a feleket a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségéről következményéről, a másodfokú bíróság pedig nem észlelte a tájékoztatás és a tényállás felderítésének hiányosságait, a jogerős döntés is megalapozatlan. Rögzítette, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3.§ (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség keretében fel kell hívnia a felperest bizonyítási indítványi előterjesztésére, annak közlésére, hogy állításait, okirattal, tanúvallomással, egyéb bizonyítási eszközzel kívánja-e bizonyítani. Tájékoztatni kell az alperest arról, hogy amennyiben vitatja a perben becsatolt közokiratok, illetve a saját maga által kiállított munkabaleseti jegyzőkönyv tartalma valóságát, úgy állítása valóságát neki kell bizonyítania

[13] Szintén tájékoztatni kell a felperest arról, hogy az Mt. 166. § (1) bekezdésében rögzített feltételek fennálltát neki, míg a (2) bekezdésben rögzített kimentési okokat az alperesnek kell bizonyítania. Emellett a munkáltatónak kell igazolnia, hogy eleget tett az Mvt.-ben rögzített kötelezettségeinek, biztosította az egészséges és biztonságos munkavégzés feltételeit, az evvel kapcsolatos kockázatokat feltárta, ellenük a szükséges intézkedéseket megtette és a felperest kioktatta a megfelelő munkavégzés feltételeiről.

[14] A Kúria végzésében rögzítette azt is, hogy mivel a munkáltató kiállította a munkabaleseti jegyzőkönyvet, azt bejelentette az illetékes kormányhivatalnál, és ez alapján az adott esetet üzemi balesetnek elismerő határozat született, megállapítható, hogy a károsodás összefüggött a felperes munkaviszonyával. Felhívta a figyelmet, hogy amennyiben a munkáltató ezt vitatja, úgy a Pp. 195. §-a alapján a közokirat valóságának törvényi vélelmét az alperesnek kell megdöntenie.

[15] Kifejtette továbbá, a munkaviszonnyal való összefüggés után vizsgálható, hogy a kár okozati összefüggésben van-e a károkozó körülménnyel. Az okozati összefüggés pedig akkor állapítható meg, ha az általános élettapasztalat szerint az adott körülmény alkalmas volt a kár, mint eredmény létrehozására, ennek bizonyítása a felperest terheli. Ezen bizonyítás sikeressége után kell vizsgálnia a bíróságnak azt, hogy a kár a munkáltató ellenőrzési körén belül vagy kívül következett-e be. Ha a kár a munkáltató ellenőrzési körén belül eső körülmény miatt történt, a munkáltató a kártérítési felelőssége alól akkor mentesülhet, ha

bizonyítja, hogy a kárt kizárólag a munkavállaló elháríthatatlan magatartása okozta. Az ellenőrzési körön kívül eső okból bekövetkezett kár megtérítése alóli mentesüléshez az vezethet, ha a munkáltató bizonyítja a törvényben megjelölt három együttes feltétel megvalósulását: az adott körülménnyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje vagy a kárt elhárítsa. Ha a kárt a munkáltató ellenőrzési körébe eső körülmény okozta, a törvényben előírt további feltételeknek („nem kell számolnia”, „nem volt elvárható”) nincs jelentősége.

A kereset és az ellenkérelem a megismételt eljárásban

[16] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 25 000 forint dologi kár, 180 000 forint ápolási díj, 1 600 000 forint jövedelempótló kártérítés, valamint 5 000 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Keresete jogalapjául az Mt. 166. § (1) bekezdését jelölte meg.

[17] A dologi kára tekintetében előadta, hogy a kórházi kezelésével kapcsolatban – pizsama, köntös, tisztálkodási eszközök, balzsam – 25000 forint kiadása volt.

[18] Ápolási díj igényét havi 30 000 forintban határozta meg azzal, hogy a kórházi kezelést követően a lánya hat hónapon keresztül napi másfél órában végezte az ápolását.

[19] A keresetveszteséggel kapcsolatban azzal érvelt, hogy táppénzét az alapbére alapján számították, azonban munkavégzése idején alapbéren felüli juttatásokban is részesült (napidíj, kilométerdíj és üzemanyag megtakarítás), amik a keresetveszteség szempontjából irányadó átlagkeresetbe beszámítanak. E címen előterjesztett kereseti kérelmét havi 200 000 forint átlagjövedelemmel 8 hónap időtartamra számolta.

[20] A nemvagyoni kártérítés iránti igényét arra alapította, hogy nemcsak egészségi állapotában, hanem életvitelében, anyagi helyzetében is változás, jelentős életminőségi romlás következett be.

[21] Pernyertesség esetére a perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján igényelt azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére köteles.

[22] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, valamint a felperes perköltségre való kötelezését kérte a megbízási szerződés alapján azzal, hogy az alperesi képviselő áfa fizetésére köteles.

[23] Hivatkozása szerint a rovarcsípés nem a munkaviszonnyal összefüggésben következett be, mert a felperes a napi pihenőidejét töltötte, és ez nem munkaidő, erre az időszakra az ellenőrzése nem terjed ki.

[24] Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes kárát az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia, és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa. Érvelt azzal is, hogy nem köteles megtéríteni azt a kárt, amely nem volt előrelátható, illetve amit a munkavállaló vétkessége okozott, vagy amely abból származott, hogy a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. Valamennyi, felelősségét kizáró, illetve mentesülését eredményező előbbi feltétel fennállását állította. Álláspontja szerint a káreseménnyel kapcsolatos körülmények kívül esnek az ellenőrzési körén, ugyanis azokra nem volt befolyása. A rovarcsípés részéről nem volt előre látható, azzal nem is kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy azt elkerülje vagy elhárítsa. További hivatkozása szerint a kár bekövetkezésében, mértékének kialakulásában a felperes hanyag magatartása egyértelműen közrehatott.

[25] Kifejtette, hogy a sózott, nyers marhabőr szállítása nem veszélyes áru, az alperesnek fertőtlenítési kötelezettsége nem volt, a tisztítási kötelezettség pedig szállítmánytól függetlenül merül fel, arra nincs kötelező előírás.

[26] Hivatkozása szerint a baleset üzemi jellegének megállapítása az egészségbiztosítási ellátás szempontjából bír relevanciával, az alperessel szemben az Országos Egészségbiztosítási Pénztár a felperes részére folyósított baleseti táppénz ellátással összefüggésben megtérítési eljárást nem indított.

[27] A kereset összecszerűségét bizonyítatlannak, illetve eltűzottnak találta. Hivatkozott arra is, hogy nem kell megtéríteni azon juttatások értékét, amelyek rendeltetésük szerint csak munkavégzés esetén járnak, továbbá a költségterítés címén kapott összegeket.

Az elsőfokú bíróság ítélete a megismételt eljárásban

[28] A Szolnoki Törvényszék 14.M.70.292/2020/52. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 205 000 forint vagyoni és 4 000 000 forint nem vagyoni kártérítést, és ezen összegek után 2014. január 1. napjától járó törvényes késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 996 289 forint illetéket, valamint a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására 260 100 forint állam által előlegezett költséget. A le nem rótt 636 911 forint illeték és a 166 279 forint állam által előlegezett költséget az állam viseli. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 106 208 forint perköltséget.

[29] Kifejtette, hogy a Kúria végzése alapján a munkáltatónak kellett igazolni, hogy eleget tett a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvényben (Mvt.) rögzített kötelezettségének, biztosította az egészséges és biztonságos munkavégzés feltételeit, az ezzel kapcsolatos kockázatokat feltárta, ellenük a szükséges intézkedéseket megtette, és a felperest kioktatta a megfelelő munkavégzés feltételeiről. A tanúvallomások, valamint igazságügyi szakértői vélemények alapján megállapította, hogy a rovarcsípés lehetett a kiváltó oka a felperes fertőzésének, és a rovarcsípés okozta seben keresztül juthatott a felperes szervezetébe a baktérium. Igazoltnak látta, hogy a munkabaleset a munkabaleseti jegyzőkönyvben foglaltak szerint történt.

[30] A munkabaleseti jegyzőkönyvön alapuló üzemi balesetet elismerő határozat eredménytelen megtámadási kísérleteként értékelte azt az alperesi nyilatkozatot, miszerint a munkabaleseti jegyzőkönyv kiállítása tévedésen alapult, azt kizárólag a felperes érdekében, a baleseti táppénzben történő részesülését elősegítendő állította ki az alperes. Figyelemmel arra, hogy a munkabaleseti jegyzőkönyv és az üzemi baleseti határozatban foglaltakkal ellentétes bizonyításra és közokirathoz fűződő valódiság vélelmének megdöntésére lehetősége volt az alperesnek, amelyet nem teljesített sikerrel, ezért a bizonyítékok egybevetése alapján megállapította, hogy a felperesnek - az Mt. 161. § (1) bekezdésének megfelelően - sikerült bizonyítania, hogy a kár a munkaviszonyával összefüggésben keletkezett.

[31] Rámutatott arra, hogy bár az alperes részéről konkrét szabályszegés nem volt megállapítható, illetve a rovarcsípés ellen nem lehet kockázatértékelést készíteni, így az ellenük való védekezést sem lehet meghatározni, de az alperesi munkavédelmi mulasztások közrehatottak a baleset bekövetkeztében. A munkáltató ellenőrzési körébe tartozik a feladatainak ellátása, az ezzel összefüggő személyi magatartás, a munka megszervezése, tehát a baleset az alperes, mint munkáltató ellenőrzési körén belül történt.

[32] Nem osztotta az alperes álláspontját azzal kapcsolatban, hogy kárt kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta. A kár bekövetkeztében alperesi mulasztás is közrejátszott, ezért a felperes kizárólagos elháríthatatlan magatartására történő hivatkozás nem képezheti alapját az alperes kimentésének.

[33] Az összecszerűséggel kapcsolatban kitért arra, hogy a 25 000 forintos dologi kárt igazságügyi szakértői vélemény és általános élettapasztalat alapján alaposnak találta, valamint alaposnak találta az ápolási díj 180 000 forint összegét, amely hat hónapra vonatkoztatva a felperes lányának kisegítő tevékenységével volt kapcsolatos.

[34] A keresetveszteség címén előterjesztett kérelmet elutasította arra hivatkozással, hogy a kilométerpénz, a napidíj és az üzemanyag megtakarítás csak munkavégzés esetén járnak. Ezzel kapcsolatban felhívta az Mt. 169. § (4) bekezdését, továbbá utalt arra, hogy a felperes táppénzes állománya alatt ezekre nyilvánvalóan nem lehetett jogosult.

[35] Életszerűnek találta azt a tényállítást, hogy a felperes korábbi életvitele a sporttevékenységben, az unokáival való foglalkozásában megváltozott, továbbá azt, hogy 8 hónapig munkaképtelen volt, és segítségre szorult. Az egészségkárosodása azonban nem akadályozta meg, hogy munkát vállaljon, de a maradványállapota a mindennapi élet, és szabadidős tevékenységek elvégzésében enyhe, egyes esetekben közepes mértékben akadályozhatja. Ezeket a körülményeket értékelve 4 000 000 forint összeget talált alkalmasnak a felperest ért nevesített (testi épség, egészség, emberi méltóság) és nem nevesített (életvitel megváltozása, szabadidős tevékenység, családi életben betöltött szerep változása) személyiségi jogainak munkaviszonnyal összefüggésben bekövetkezett károsodása kompenzálására.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[36] Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezéssel élt.

[37] A felperes fellebbezésében kérte, hogy az ítéltábla a Szolnoki Törvényszék ítéletét részben változtassa meg, és a jövedelempótló kártérítés címén előterjesztett kereseti kérelmének helyt adva kötelezze az alperest 1 600 000 forint megfizetésére, a nemvagyoni kártérítés összegét emelje fel 5 000 000 forintra, és kötelezze az alperest a jelen másodfokú eljárás miatt felmerült perköltsége megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[38] Érvelése szerint jogszerűen megilleti a keresetveszteség (értelemszerűen: jövedelempótló kártérítés). Hangsúlyozta, e körben az alperes által becsatolt jövedelemkimutatás önmagában nem elegendő, a keresetveszteséget nem távolléti díj, hanem átlagjövedelem alapján kell megállapítani. Az elmaradt jövedelem tekintetében figyelembe kell venni nemcsak a munkabért, hanem a rendszeres pótlékokat és egyéb rendszeres juttatásokat is. Tételes munkajogi szabályozás hiányában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:528. § (3) bekezdését kell alkalmazni.

[39] A nemvagyoni kártérítéssel kapcsolatban azzal érvelt, hogy a sérülés maradandósága, és a felperes életvezetésére gyakorolt hatása miatt indokolt annak megemlése.

[40] A perköltséggel kapcsolatban előadta, hogy a korábbi első- és másodfokú peres eljárás költségét a felperes az alperes részére végrehajtási eljárásban már megfizette, így mint megszűnt követelést azt beszámítani nem lehet.

[41] Az alperes a felperes fellebbezésével kapcsolatos fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[42] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen kérte, hogy az ítéltábla változtassa meg a Szolnoki Törvényszék ítéletét, a felperes keresetét utasítsa el, valamint kötelezze a felperest első- és másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy az alperesi jogi képviselő áfa körbe tartozik. Másodlagosan kérte, hogy az ítéltábla a Szolnoki Törvényszék ítéletét helyezze hatályon kívül és kötelezze az elsőfokú bíróságot újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára, továbbá állapítsa meg a perköltség összegét.

[43] Támadta az elsőfokú ítéletet mind a jogalap, mind az összepszerűség vonatkozásában.

[44] A jogalap tekintetében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy nem bizonyított a felperes tényleges károsodása (ezzel lényegében kár keletkezését vitatta), illetve álláspontja szerint a törvényszék helytelenül, iratellenesen állapította meg a kár okát (amivel a nyilatkozat tartalma szerint a kár munkaviszonnyal összefüggését vonta kétségbe). Az előbbi tekintetében azt hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalt állást arról, mit tekint kárnak, a rovarcsípést, vagy a később kialakult fertőzést. A kár okával kapcsolatban pedig egyrészt

azt hangsúlyozta, hogy sem az orvosszakértő, sem a forenzikus szakértő nem támasztotta alá teljes bizonyossággal, hogy rovarcsípés okozta volna a kárt, másrészt azt sérelmezte, hogy elsőfokú bíróság nem tért ki arra sem, hogy a felperes szervezetében kimutatott két baktérium közül az egyik magas valószínűséggel a felperes saját szervezetéből jutott a felperesbe, akár a felperes által a rovarcsípés miatt kifejtett erőhatás (vakarás) következtében. E szakértői megállapítást azért tartotta nagy relevanciával bírónak, mert abból arra következtetett, semmi nem zárja ki, hogy nem a rovar marása okozta a fertőzést, hanem az a baktérium, amely fizikai erőbehatással bekerült a felperes szervezetébe.

[45] További érvelései arra irányultak, hogy ki tudta magát menteni a felelősség alól egyrészt azzal, hogy a kárt az ellenőrzési körön kívül eső körülmény okozta, amivel nem kellett számolnia, és nem is volt elvárható, hogy e károkozó körülményt elkerülje vagy elhárítsa, másrészt azzal, hogy a kárt kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta.

[46] Álláspontja szerint a rovarcsípés azért esik kívül a munkáltató ellenőrzési körén, mert arra a munkáltatónak tényleges befolyása nincs, munkavédelmi szabályszegés, mint ellenőrzési körön belül eső károkozó körülmény pedig nem került bizonyításra.

[47] Azt, hogy a rovarcsípéssel nem kellett számolnia, a forenzikus szakértő azon megállapításával látta bizonyítottnak, miszerint a vizsgált rovar csípést nem okoz, és bár nem zárható ki, hogy élő embert kivételes esetben megmar, azonban ilyen eset nem ismert.

[48] A kár elkerülhetőségének, elháríthatóságának hiányát pedig azzal a munkabiztonsági szakértői véleménnyel látta igazoltnak, hogy „a rovarcsípés ellen nem lehet kockázatértékelést készíteni, így az ellenük való védekezést sem lehet meghatározni, és nincs olyan előírás, így módszer sem, amely kizárhatná a rovarok kamionfülkébe való berepülését”.

[49] A felhívott szakértői megállapításokból együttesen arra következtetett, a szakirodalomban sem fellelhető adatra, körülményre nézve kockázatbecslés, vagy munkavédelmi intézkedés meghozatalára nem köteles a munkáltató.

[50] Emellett rámutatott, bár a munkabiztonsági szakértő említést tesz bizonyos munkabiztonsági hiányosságokról, azoknak az ügy szempontjából relevanciája nincs. Azt, hogy a feltárt hiányosságok és a bekövetkezett kár között nincs ok-okozati összefüggés, abból a szakértői nyilatkozatból látta teljes bizonyossággal megállapíthatónak, mely szerint „Az alperes olyan szabályszegést viszont nem követett el, amely közvetlenül a rovarcsípéshez vezetett volna.” Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes következtetését tévesnek tartotta.

[51] Hivatkozása szerint nem értékelhető hátrányára a plató lemosásának tényét igazoló számla hiánya sem, mert nincs előírás a plató lemosására és fertőtlenítésére, ennek ellenkezője nem nyert bizonyítást a per során. A bakancsnak és a munkavédelmi kesztyűnek az áruval rakodás közben történő esetleges érintkezése ugyanis nincs összefüggésben a kamionfülkében éjjel történt feltételezett rovarcsípéssel. Álláspontja szerint ennek akkor lenne relevanciája, ha tényként elfogadnánk, hogy a felperes a bakancsát szabálytalanul a fülkében tárolta, erre azonban az ítélet nem tér ki.

[52] Állítása szerint az elsőfokú bíróság által a kiváltó ok ellenőrzési körbe tartozás tárgyában leírtak – az ítélet 69., 70., 71. bekezdésében foglaltak – mind önmagukkal, mind pedig az okirati bizonyítékokkal ellentétesek, a leírt ítéleti okfejtés nem értelmezhető, a következtetés gondolatmenete nem követhető.

[53] A felperes kizárólagos elháríthatatlan magatartásával kapcsolatban hivatkozott a Kúria BH. 2022.215. számú határozatára, melyből kiemelte „az ítélezési gyakorlat szerint annak ellenére, hogy a baleset körülményei pontosan nem állapíthatók meg, a munkáltató nem zárható el annak bizonyításától, hogy azt a munkavállaló kizárólagos és elháríthatatlan magatartása okozta. Az elháríthatatlanság a munkáltató részéről akkor állapítható meg, ha minden rendelkezésre álló eszközt felhasználva sem tudta befolyásolni a baleset bekövetkezését, illetőleg az ahhoz vezető okokat.”

[54] Kifejtette, hogy bizonyított, a felperes egyértelmű utasítást kapott az egészségügyi intézmény felkeresésére úgy, hogy egyébként az már napokkal korábban a felperes szándékában állt, ennek azonban a felperes nem tett eleget. E körben rámutatott, az elsőfokú bíróság – az általa részletesen kifejtett módon – részben tévesen állapította meg a tényállást, részben a helyesen megállapított tényállásból téves következtetést vont le.

[55] Az előbbiekkal összefüggésben hangsúlyozta, a szakértői véleményből kitűnően az adott esetben jelentősége volt az idő előrehaladtának, az elsőfokú bíróság azonban tévesen nem értékelte, hogy az egészségügyi intézmény korábbi felkeresésével elkerülhető lett volna az életveszélyes állapot kialakulása. Az alperest nem terheli mulasztás abban, hogy a balesetet nem tudta megelőzni vagy megakadályozni, hisz kifejezetten a munkavállalónak felróható, hogy nem fordult időben orvoshoz.

[56] Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak a felperesi kijelentésnek, miszerint a kamionfülkében tárolta a bakancsát és a védőkesztyűjét. Érvelése szerint ugyanis a munkavállaló nem szabályszerű magatartása okán kerülhetett a kamionfülkébe a kórokozó.

[57] Az összecszerűséggel kapcsolatban kifejtette, hogy a megítélt nem vagyoni kártérítés túlzó mértékű, annak meghatározásakor a törvényszék mellőzte a bizonyítási eljárás lefolytatását, nem vette figyelembe, hogy a felperes maga is közrehatott a kár bekövetkeztében. Álláspontja szerint a törvényszék a bírósági gyakorlattal messzemenően ellentétes ítéletet hozott, e körben rámutatott arra, hogy hasonló jogesetekben jelentősen kisebb összeget ítélt meg az eljáró bíróságok. A bal lábszár hátsó részén lévő 42x20x1 mm-es felületű sebet a 2018-ban készült orvosszakértői véleményből idézte a bíróság, arra, hogy az ítélet meghozatalkor a seb hogy néz ki, már nem folytatott le bizonyítást.

[58] Rámutatott, az elsőfokú bíróság mellőzte a pszichiáter szakértő bevonását, mert a felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy nincs szüksége pszichológus segítségére, de ennek ellenére azt állapította meg ítéleti bizonyossággal, hogy a családi életben való részvétele sérült, az eddigi élete megváltozott. Ezen állításokat emiatt bizonyítatlannak látta.

[59] Kifejtette, hogy az egészségi állapot megítélése körében lefolytatott tanú meghallgatások nem alkalmasak az ítélet [97] bekezdésében leírtak bizonyítására. A lelki megbetegedésre, a mindennapi életvitelre vonatkozóan a tanúk vallomást nem tettek, a felperes pedig előadta, hogy nincsenek lelki problémái, de testképzavarral küzd, ennek megítélése pedig szakkérdés.

[60] Előadta továbbá, hogy a felperes személyiségi jogséremlme nem bizonyított. A törvényszék a nemvagyoni kár megítélésénél megelégedett csak a vélelemmel, ugyanakkor a felperes állítása önmagában nem elegendő a bizonyítottsághoz. A 4 000 000 forint összegű nemvagyoni kártérítést alátámasztó tények nincsenek bizonyítva, a törvényszék csak valószínűsített, amely az ítéletben nem foghat helyt.

[61] Az alperes fellebbezésével szemben a felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[62] Az alperes fellebbezése megalapozott, a felperes fellebbezése alaptalan.

[63] Az ítéltábla – kötelező hatályon kívül helyezési ok hiányában – az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp. 235. § (1) bekezdésének első mondatára figyelemmel – a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Hangsúlyozza, hogy a rPp. 235. § (1) bekezdésének első mondatára figyelemmel korlátnak nemcsak az minősül, hogy a fellebbező a másodfokú bíróságtól milyen döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen okból teszi. Ezért az ítéltábla a fellebbezésben foglalt hivatkozások megalapozottságát vizsgálta. A fellebbezésekben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[64] Az Mt. 166. § (1) bekezdése szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. A (2) bekezdés értelmében pedig mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa, vagy a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta.

[65] Ez a részleteket illetően azt jelenti, hogy a felperesnek kellett bizonyítania a kár keletkezését, a munkáltató károkozó magatartását, illetve az okozati összefüggést a munkaviszony és a munkáltató károkozása között, az alperesnek pedig azt, hogy a kárt ellenőrzési körén kívül eső körülmény okozta, azzal nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje vagy azt elhárítsa, illetve azt, hogy a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta.

[66] Az alperes tévesen állította, hogy a felperes nem bizonyította a tényleges károsodását, és e körben tévesen kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalt állást arról, mit tekint kárnak, a rovarcsípést vagy a később kialakult fertőzést. A peradatokból ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a felperes kárként nem a rovarcsípést vagy az

elfertőződést jelölte meg, ezek csak, mint kiváltó okok merültek fel, hanem az egészségi állapotában bekövetkező negatív változást (egészségkárosodást) és az ezekkel összefüggő vagyoni és nem vagyoni hátrányokat, az ezekkel kapcsolatos ítéleti megállapításokat azonban az alperes fellebbezése nem, illetve csak a nem vagyoni hátrány mértéke tekintetében érintette.

[67] Az alperes munkaviszonnyal összefüggés vonatkozásában is tévesen érvelt. A Kúria határozatából kitűnően, ugyanis mivel a munkabaleseti jegyzőkönyvben és ennek megfelelően a hatósági határozatban károsodást okozó körülményként bogár, rovarcsípésre és a seb elfertőződése szerepel, ezen körülményeknek a munkaviszonnyal összefüggéséből kell kiindulni. A munkaviszonnyal összefüggést – a Kúria iránymutatása szerint – az alperesnek kellett volna a megismételt eljárásban cáfolnia oly módon, hogy a közokirat valódiságának törvényi vélelmét megdönti. Az alperes azonban egyéb bizonyítási indítványt nem tett, a később kirendelt szakértők véleménye pedig ezen összefüggést nem tudta megdönteni.

[68] Ezzel kapcsolatban lényeges kiemelni, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a fertőzés kétféle módon jöhetett létre. Egyrészt a rovar marásával közvetlenül, másrészt hámsérülésen keresztül felülfertőződéssel. A szakértő nagyobb valószínűséget tulajdonított a rovarmaráson keresztüli fertőződésnek, de kimondta azt is, hogy amennyiben egy hámsérülés felülfertőzésével vagy átfertőződésével került a felperes szervezetébe a baktérium, az nem egyszerű vakarás útján történhetett, hanem egy nagyobb erőbehatás következtében. A szakértő ugyan nem foglalt egyértelműen állást arról, hogy a lehetséges két ok közül melyik volt a tényleges kiváltó ok, de miután egy hámsérülés utólagos elfertőződéséhez egy erősebb behatás kellett, arra vonatkozóan pedig, hogy ilyen történt volna, a felperes még tényelődást sem tett, ez önmagában a baktériumok rovarcsípésen keresztüli szervezetbe jutását erősíti, illetve – erős fizikai behatásra vonatkozó tényállási elem hiányában – egy egyéb hámsérülésnek a felperes szervezetében lévő baktériummal történő felülfertőződése lehetőségét cáfolja. Emiatt nem lehet a szakértői véleményből a munkaviszonnyal összefüggés hiányára következtetni.

[69] A fentieket figyelembe véve – és értékelve, hogy az alperes a munkabaleseti jegyzőkönyvben és az egészségbiztosítási pénztár határozatában foglaltakkal szemben nem tudta bizonyítani annak ellenkezőjét – helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes egészségkárosodása összefüggött a munkaviszonyával.

[70] Mivel a fent kifejtettek értelmében az alperes Mt. 166. § (1) bekezdésében foglaltak körében előadott fellebbezési hivatkozásai alaptalanok voltak, a felperest terheli a kártérítési felelősség a perbeli esettel kapcsolatban.

[71] Erre irányuló fellebbezés hiányában az ítéltábla csupán a teljesség kedvéért utal arra, hogy a kúriai iránymutatás szerint a „munkaviszonnyal összefüggés” után vizsgálható, hogy a kár okozati összefüggésben van-e a károkozó körülménnyel. Az okozati összefüggés akkor állapítható meg, ha az általános életpaszttal szerint az adott körülmény alkalmas volt a kár, mint eredmény létrehozására.

E körben pedig a felperes sikeresen bizonyította, hogy a rovarcsípéssel - mint károkozó körülménnyel - összefüggésben érte őt az általa megjelölt vagyoni kár (jövedelemvesztés,

gyógyszer, kötszer), továbbá nem vagyoni hátránya – egészségkárosodás és annak nem vagyoni következményei – is keletkezett.

[72] Ezt követően kerülhetett sor az alperes mentesülésére vezető körülmények fennálltának vizsgálatára. Az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja alapján történő mentesülés feltétele – a már idézettek szerint –, hogy a munkáltató bizonyítsa, hogy a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje vagy a kárt elhárítsa.

Arra, vonatkozóan, hogy mi tartozik a munkáltató ellenőrzési körébe, illetve azon kívül, a munkáltatónak a munkavállalója egészségi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelőssége egyes kérdéseiről szóló 1/2018. (VI. 25.) KMK vélemény (továbbiakban: KMK vélemény) II. pont 1.) és 2.) alpontjai adnak eligazítást. Eszerint a munkáltató ellenőrzési körébe tartozik a feladatainak ellátása, az ezzel összefüggő személyi magatartás, a munka megszervezése; a termeléshez (munkavégzéshez) szükséges anyag, felszerelés, berendezés, energia tulajdonsága, állapota, mozgatása, működése, általában a termelés kockázata. Általában a munkáltató ellenőrzési körébe tartozik a telephelyen (székhelyen, stb.) kívül végzett munka kijelölt, körülhatárolt helyszíne, ideértve annak adottságait; a munkavégzés tárgyául szolgáló dolog, növény, állat, talaj, valamint a munkáltató által üzemenben tartott, vagy ténylegesen használt járművel, annak a munkáltató által megbízott vezetője magatartásával, mulasztásával összefüggő körülmény. Ugyanakkor a közlekedéssel összefüggő – előbbieken kívüli – körülmények általában nem tartoznak a munkáltató ellenőrzési körébe, illetve a munkáltató ellenőrzési körén kívül esik mindaz a körülmény, amelyre a munkáltatónak nincs semmilyen ráhatása, befolyásolási lehetősége.

[73] Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az adott esetben értékelhető károkozó körülmény az ellenőrzési körén kívül esik. A felperes lábán feltehetően sebet okozó vöröslábú hullabogár – *necrobia rufipes* – viselkedése ugyanis az ítéltábla megítélése szerint is olyan körülménynek minősül, amelyre a munkáltatónak nincs semmilyen ráhatása és befolyásolási lehetősége.

[74] Osztotta az ítéltábla az alperes érvelését abban a tekintetben is, hogy bár az igazságügyi munkabiztonsági szakértő tárt fel munkavédelmi hiányosságokat, ezeket azonban ő maga sem hozta bizonyossággal összefüggésbe a károkozó körülménnyel, illetve a felperes károsodásával. Ezek közrehatását csak lehetőségként említette. Az érintett munkavédelmi kötelezettségek teljesítésének az ítéltábla megítélése szerint akkor lett volna jelentősége, ha a felperes olyan tényállítást tett volna a károkozó eseménnyel, a károsodása körülményeivel kapcsolatban, ami miatt a munkavédelmi kötelezettségek hiánya az általános élettapasztalat szerint alkalmas lett volna a kár, illetve károsodás, mint eredmény létrehozására. A felperes azonban ilyen előadást nem tett, sőt a peradatok ennek ellenkezőjére utalnak. A felperes állítása szerint ugyanis a rovarcsípést a pihenőideje megkezdése után észlelte és az ezzel kapcsolatos panaszai fokozódása megkezdődött mielőtt bármilyen kapcsolatba kellett volna kerülnie a rakománnyal. Ily módon a szállítmánnyal kapcsolatos higiénias szabályok betartása, illetve ezzel kapcsolatos egyéb munkavédelmi szabályok betartása nem hozható okozati összefüggésbe a károkozó körülménnyel, a károsodással. Emiatt az elsőfokú bíróság tévesen értékelte károkozó körülményként a munkavédelmi szakértő által feltárt munkavédelmi szabályszegéseket, és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a károkozó körülmény az alperes ellenőrzési körén belüli.

[75] Az előbbiekre tekintettel – az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozott mentesülési feltételek konjunktív jellege miatt – szükséges volt vizsgálni azt is, hogy az alperesnek az adott körülménnyel kellett-e számolnia, és elvárható volt-e, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa.

[76] A KMK vélemény II. pont 3.) alpontja szerint a „nem kellett számolnia” feltétel alkalmazásakor a bíróság arról dönt, hogy a munkáltató milyen gondosságot tanúsított, a jogainak gyakorlása és a kötelezettségeinek teljesítése során észszerűen számolhatott-e a károkozó körülmény valószínű bekövetkezésével.

[77] Az alperes helyes érvelése szerint a forenzikus szakértő és az igazságügyi munkabiztonsági szakértő véleményét együttesen értelmezve az állapítható meg, hogy az alperesnek nem kellett számolnia a vöröslábú hullabogár okozta marással, mert egyrészt még a szakirodalom sem ismer olyan esetet, amikor az élő embert megmart volna, másrészt pedig, mert a sózott, nyers marhabőr a rovarok nagy részét nem vonzza, illetve a szállítás zárt, platós tehergépjárművön történt, ami tovább akadályozza a rovarok esetleges berepülését.

[78] Azt pedig, hogy az alperestől nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, – a KMK vélemény II. pont 4. alpontjára is figyelemmel – a munkabiztonsági szakértő azon alperes által felhívott megállapítása bizonyította, hogy a rovarcsípés ellen nem lehet kockázatértékelést készíteni, így az ellenük való védekezést sem lehet meghatározni, és nincs olyan előírás, így módszer sem, ami kizárhatná a rovarok kamionfülkébe történő berepülését.

[79] A kár elháríthatatlansága a károkozó körülmény elkerülhetetlenségéhez képest már csak vagylagos feltétel, ezért ez utóbbi igazolásával az alperes teljesítette a mentesüléshez szükséges bizonyítási kötelezettségeit. Ezért csupán megjegyzi az ítéltábla, hogy egy külföldön tartózkodó munkavállaló esetében az egészségkárosodás (és következményei) bekövetkezését a munkáltató a csak a munkavállaló egészségügyi ellátás igénybevételére történő felhívásával kísérelheti meg, ami az adott esetben bizonyítottan megtörtént.

[80] Mindezeket összegezve megállapítható, hogy a felperes bizonyította, hogy az Mt. 166. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a munkaviszonyával összefüggésben egészségkárosodás érte, amely számára vagyoni és nem vagyoni hátránnyal járt, azonban az alperes az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján mentesül a felelősség alól arra figyelemmel, hogy a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa. Ezért a felperes kárát nem kell megtérítenie.

[81] Tekintettel arra, hogy az alperes mentesült a felelősség alól, az ítéltáblának nem kellett vizsgálnia a felperes kizárólagos elháríthatatlan magatartásával, valamint az összecszerúséggel kapcsolatos alperesi és felperesi fellebbezési érveket.

[82] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást kellő mértékben feltárta, azonban a feltárt tényekből téves következtetést vont le, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét rPp. 253. § (2) bekezdése alapján az alperest marasztaló részében megváltoztatta, a felperes keresetét elutasító részében pedig helybenhagyta.

[83] A másodfokú eljárás tekintetében a pertárgy értékét az ítéltábla – a korábbi eljárások figyelembevételével – 6 805 000 forintban állapította meg. A korábbi eljárásokban rögzítésre került, hogy az elsőfokú eljárás illetéke az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 408 300 forint, a fellebbezés illetéke az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján 544 400 forint, a felülvizsgálati eljárás illetéke pedig az Itv. 50. § (1) bekezdése alapján 680 500 forint, amely mindösszesen 1 633 200 forintban határozható meg. Az Itv. 51. § (1) bekezdése alapján a megismételt eljárásokban a fél az illeték megfizetése alól mentesül.

[84] Az állam által előlegezett költség az alábbiak szerint alakult. A megelőző elsőfokú eljárásban $3330 + 43\,177 + 125\,473$ forint költség merült fel, mely összesen 171 980 forint. A megismételt elsőfokú eljárásban $87\,360 + 37\,157 + 97\,012 + 76\,095 = 297\,624$ forint – szakértői véleményekkel kapcsolatos - költségmerült fel. A mindösszesen az eljárásban ezen összegek összesen 469 604 forintot tesznek ki.

[85] A perben a felperes a rPp. 358/B. §-a alapján munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért a le nem rótt eljárási illeték és az állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

[86] A felperes a perben pervesztes lett, ezért az ítéltábla a rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes költségeinek megtérítésére. Az alperes az elsőfokú eljárásra a keresetlevél benyújtására 100 000 forint, majd tárgyalásonként és beadványonként 40 000-40 000 forint + áfa perköltségre tartott igényt. A másodfokú eljárásban a fellebbezés elkészítéséért 200 000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat, a tárgyaláson való részvétellel kapcsolatban pedig 80 000 forint + áfa költséget igényelt, valamint a Kúria a felek költségét a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban 60 000 forint + áfa összegben állapította meg.

[87] Az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § alapján az alperes képviselője által felszámított munkadíj összegét mérsékelte, mert az nem állt arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A megismételt eljárásban nem kellett keresetét, tényelődását újból előadnia, hivatkozásai – a megismételt eljárásban kirendelt szakértői véleményekkel kapcsolatban előadottak kivételével – nagyrészt megfeleltek a korábban előadottaknak. Mindezek alapján az ítéltábla a teljes bírósági eljárásra 635 000 forintot látott arányban állónak az alperesi képviselő ügyvédi tevékenységével, amely összeg az áfa-t tartalmazza.

Szeged, 2023. január 31.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k. Dr. Gál Attila s.k.

Dr. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró